

Napad s gnojnimi vilami. Na cesti pri Tržiču v okolici Ptuja so napadli neznanca posestnikovega sina Vida Ivaniča in so ga hudo obdelali z gnojnimi vilami.

Ponarejevalska družba pod ključem. Pri št. Ilju ob severni meji je prišla finančna straža žensko, ki je imela zavoj in v njem 5 in pol kg alpaka-srebra. Našli so pri njej še pismo, ki je dalo oblasti sled za celo družbo ponarejevalcev kovancev. Na podlagi odvzetega pisma je napravilo ptujsko orožništvo hišno preiskavo pri posestniku Ivanu Jeza na Hajdini. V hlevski kuhinji so odkrili celo kovnico, katero sta priredila pred dnevi zidar Alojz Raušl in šivilja Ana Škarija. Jezova žena je kmalu priznala, da sta se pojavila pri njih 7. III. Raušl in Škarija s ponudbo, da bi začela izdelovati 50dinarske kovance. Posestnik Jeza jima je dal kuhinjo v hlevu na razpolago in še 3000 Din za nabavo potrebnega materiala. Zandarji so našli pri Raušlu in Škariji raznih kovin za 20.000 komadov po 50 Din. Raušl je že bi radi ponarejanja dvakrat predkaznovan in je zapustil pred kratkem kaznilnico. Orožniki so zaprli do sedaj osem oseb.

Vlomilec in tatovi na delu po okolici Slovenskih Konjic. Neznani storilci so odnesli na Tepanjskem vrhu posestniku Antonu Sircu vse prekajeno meso. — Antonu Stupanu, posestniku v Tepanju, je nekdo ukradel vsa štiri kolesa lažjega parizerskega voza. — V Spodnjem Grušovju je nekdo dvakrat ustrelil skozi okno v sobo kmeta Leskovarja, kjer je bila družina že pri počitku. Leskovarjevi sosedje govorijo, da sta streljala vlomilca, ker jima ni uspel vlom. V Spodnjem Grušovju je drugi primer, da so nastopili tatovi z orožjem.

Pojasnjen vlom. V Žičah pri Slovenskih Konjicah je bilo prejšnji mesec vlomljeno od neznancev v trgovino Alojzija Ribiča, kateremu je zginilo blaga za 40 tisoč Din. Orožniki so takoj domnevali, da so storilci cigani. Sedaj se je posrečilo to vlomilsko družbo odkriti in storilce po-

2,008.000 dinarjev

je zadel s srečka štev. 68.326, kupljena v hiši sreče

BANČNA POSLOVALNICA BEZJAK v Mariboru, Gosposka ulica 25.

S tem je Bančna poslovalnica Bezjak z-nova potrdila svoj sloves kot

hiša sreče

Po zadnjih velikih dobitkih (od 40.000 do 1.000.000 Din) je sedaj prišel največji sploh možni dobitek.

Prihodnje žrebanje bo 14. in 15. aprila.

Četrtingska srečka 50 Din
polovična srečka 100 Din
cela srečka 200 Din

loviti. V Vinici na Hrvaškem so prijeli nad 20 ciganov, ki so priznali, da so med drugimi vlomili tudi v Žičah pri Ribiču.

Povedali so, da so ukradeno blago deloma takoj spotoma porazprodali po kmetih v ptujskem okraju, deloma pa takoj predelali v obleke, srajce, dežne površnike in slično, nekaj malega pa še obdržali. Tako je Ribič Alojz, ki je šel na ogled naravnost v Vinico, spoznal med ukradenim blagom za svojo last blaga le še za kakih 2000 Din. Približno toliko Ribičevega blaga so našli orožniki tudi v Prepolah blizu Ptuja pri nekem trgovcu, ki so mu cigani blago prodali.

Napadi brez koncev in kraja. 29letni brezposelni ključavničar Jernej Pangerl iz Škofje vasi pri Celju, 21letni posestnikov sin Martin Kunst iz Loznice in 47letni pri regulaciji Savinje zaposleni delavec Karl Kovač iz Pečovnika so bili napadeni od neznancev ter so dobili hude poškod-

be. Ranjena trojica se zdravi v celjski bolnici.

Vlom v cerkev. V Dravljah pri Ljubljani je bilo vlomljeno v tamošnjo cerkev. Še neodkrit storilec je napravil 6000 Din škode.

Od moža obklana žena. V avtobusu, ki vozi iz Kamnika v Ljubljano, je zabodel Viljem Jerin iz Rodice dvakrat v vrat svojo ženo Zoro, katero so spravili v ljubljansko bolnico.

Izpred sodišča.

Dve obsodbi pred celjskimi sodniki. — Dne 9. avgusta 1936 je Mihael Lešnik iz Pilštajna udaril z ročico po glavi Edvarda Vogo. Poškodba je bila tako huda, da je ostal udarjeni trajno nesposoben za delo. Lešnik je bil obsojen na 1 leto in 3 mesece strogega zaporu ter na 500 Din povprečnine, Vogl pa mora plačati 5300 Din za bolečine in bolniške stroške. — Isti dan se je zagovarjal Jože Pucar od Sv. Lenarta, ker je zabodel z noči pri Sv. Rupertu Ivana Mlakarja z nožem v spodnjo trepalnico levega očesa. Mlakar je bil ob oko, Pucar pa obsojen na enoletni zapor, a je vložil njegov zagovornik priziv.

Slovenska Krajina.

Sv. Sebeščan. Če se hočete smejati in zabavati, pridite na velikončni pondeljek popoldne k nam k igri »Dva para se ženita«. Kdor bi se rad oženil, naj le pride, b ovidel, kako se tak špas izpelje. Uprizoritev bo ob pol treh popoldne in zvečer ob sedmih. Pridite, ne bo vam žal! Pripeljite s seboj tudi druge. Bobek vas bo zabaval skozi celo igro.

Sobota. Vsi časopisi, tako domači kot drugi, so prinesli vest, da je vlak povozil Papiča iz Bakovec, pa to ne odgovarja resnici, res je le, kar je »Slovenski gospodar« poročal, da je bil nesrečnež iz Tropovec, nazvan Lelek. — Ustanovni občni zbor Rafaelove podružnice se bode menda le vršil v Soboti 31. marca in ne v Črensovelh.

našel; tam sem mislila prenočiti. Potem sem šla z njimi domov.«

»Seveda si jim vse obesila na nos, kako sem te jaz nagnal čez peči dol.«

»Ne besede nisem črhnila. Rekla sem le to, da se mi je Polica udrla in da sem zaradi tega padla.«

»Kaj? Mene nisi izdala?«

»Ne... Ujec je bil hud name, da sem se tako dolgo zamudila v Kapli in da sem potem kar čez peči hotela po stezi.«

»Kaj, ali nikomur nisi povedala, kaj je bilo?«

»Živi duši ne.«

»Salamensko dekle, povej po resnici! Nikar se ne laži!«

»Lagala se še nikoli nisem... Ko bi bila kaj povedala, bi bilo že vse pokonci. Saj na ljudeh vidiš, da ni nič.«

»Torej je le res? Nisi me izdala?«

»Ne.«

Tedaj je vzrastel in se dvignil poleg bezga.

»Veronika!« je vzkliknil in hotel čez zid.

»Ostani, kjer si!« je ukazala. »Drugače zbežim.«

Zdrknil je nazaj za zid, tako da mu je le glava molela čez. Z glasom je silil vanjo:

»Zakaj si molčala o vsem? Zakaj me nisi zabil?«

»Tako sem pri sebi sklenila. Zakaj — to ti ni mar.«

»Pa mi je! Povej, zakaj! Hočem, da mi poveš.«

»Če že hočeš, naj bo,« je dejala počasi. »Bala sem se, da se boš nad ujem znesel, če te gre tožit; ujem pa bi te bil gotovo šel.«

»Ko bi me bil pred sodišče spravil, bi pač ne bil mogel ne njemu ne komurkoli več kaj hudega storiti.«

»Tudi na to sem mislila — da bi — da bi te bili strašno kaznovali; prav zaradi tega sem bila tiho. — Smilil bi se mi bil.«

»Smilil? Jaz tebi? Jaz bi se bil tebi smilil?« je zavpil.

»Posvetnemu sodniku si ušel,« je dejala resno. »Glej, da ti bo tudi nebeški sodnik milostljiv.«

Obrnila se je, da bi šla.

»Počakaj še, Veronika,« jo je zadrževal, »govoriti moram še s teboj.«

»Nimava kaj govoriti.«

»Le besedico še! Jaz ti dolžnik ne morem ostati.«

»Saj mi nisi nič dolžen.«

»Jaz sem te silil in sem te čez peči dol gnal, da si se hudo pobila. Za škodo sem ti dolžen.«

»Škode ni veliko; sama se bo zacelila.«

»Rešila si me hude kazni. To ti moram povrniti. Reci, kaj ti naj storim, kako ti naj povrnem!«

konju 1 kg težke podkve toliko kolikor 8 kg na hrbtu. Zato so za te konje že pred časom izdelovali podkve, ki so tehtale samo 200 g. Toda nove podkve iz duraluminija tehtajo le 40 do 60 g, v skrajnem primeru 80 g. To pomeni olajšanje teže na vseh štirih nogah za 500 g ali 4 kg na hrbtu. Duraluminijaste podkve pribijajo na kopita z mehкими jeklenimi žebji in so trpežnejše od železnih podkev.

Najbolj draga svečanost kronanja v angleški zgodovini.

Kronanje sedanjega angleškega kralja Jurija VI. in kraljice Elizabete bo najbolj drago v dosedanji zgodovini Anglije. Tokratni izdatki za kronanje bodo sko-

Posesnica smrtno ponesrečila pri podiranju v gozdu. Marija Majc, posesnica iz Zgornje Lendave, je pomagala pri podiranju v gozdu. Vlekla je za vrh izpodsekano drevo, ki jo je z vejami tako oplazilo, da ji je udarec zdrobil lovanjo in obe nogi. Posesnica in mati šestih ne-

preskrbljenih otrok je izdahnula kmalu po nesreči.

Vsem našim čitateljem želijo vesele velikonočne praznike dopisniki iz naše Slovenske krajine.

DRUŠTVENE VESTI

Ljudski oder v Mariboru pripravlja vprizoritev Herwigovega Kristusovega trpljenja, ki nam tudi nazorno pokaže, kako se najdejo še tudi v današnji moderni dobi razni Judeži kot izdajice, kako svet Kristusa danes ravno tako zatajuje, izdaja in križa, a vendar nam potem pokaže vso mogočnost svojega vstajenja in zmage nad peklom in vsem zlom. Ta Pasijon nosi ime »Velikonočna igra« ter bo vprizorjena v soboto 3. aprila zvečer in v nedeljo 4. aprila popoldne v dvorani Zadrugne gospodarske banke. Vabljeni vsi, posebno okolica Maribora. Kostumi in scenerija obetata nekaj slikovitega.

Hoče. Prosvetno društvo v Hočah priredi na velikonočni ponedeljek nad vse lepo in zabavno igro smeha in veselja »Dva para se ženita« ob treh popoldne in ob sedmih zvečer, obakrat v Slomšekovem domu. Iskreno povabljeni vsi! Pridite!

Vurberg. Na belo nedeljo, 4. aprila, obhaja naše Prosvetno društvo svojo tridesetletnico. Pri drugem cerkvenem opravilu ima pridigo pred-

sednik Prosvetne zveze g. dr. Josip Hohnjec. Po sv. maši je slavnostno zborovanje, na katerem bodo poleg g. dr. Hohnjeca govorili še tudi drugi govorniki. Popoldne ob pol štirih bo prireditev z zanimivim sporedom, med drugim z gledališko predstavo. Opozarjamo na našo prosvetno 30 letnico domačine in sosedo, da se udeležijo njene proslave v obilnem številu!

Sv. Benedikt v Slov. goricah. Naše bralno društvo priredi na velikonočni ponedeljek po večernicah v cerkveni dvorani materinski dan z bogatim vspešnim sporedom, na katerem je tudi ganljiva igra »Za hrepenenjem po materi«. Domačini in sosedje, pridite, prireditev bo res nekaj lepega v čast našim materam!

Sv. Vid pri Ptuju. Na splošno željo se ponovi na velikonočni praznik popoldne igra »Zrtev spovedne molčečnosti«. Kdor še ni videl te igre, naj pride ta dan za gotovo!

Velika Nedelja. Katoliško izobraževalno društvo »Mir« priredi na velikonočni ponedeljek ob treh popoldne v križniški dvorani igro »Lovski tat«. Vabimo vse prijatelje igre, da nas v velikem številu posotijo!

Razkrižje pri Ljutomeru. Dne 14. marca je bil pri nas ustanovni občni zbor novo ustanovljenega prosvetnega društva.

Vse naše gospodinje izredno hvalijo odlične vrline „FAVORIT“ cikorije!

384

na posledicah umri. Pripeljali so ga domov, kakor njegovo ženo pred štirimi leti, ki je tudi v bolnici umrla. Bil je dobrodušen oče in sosed, ki so ga vsi ljubili. Videl si ga vsak mesec pri mizi Gospodovi. Naj v miru počiva!

Negova. Težko preizkušnjo je poslal ljubi Bog za Veliko noč nad družino Bračkovo v Radvencah. Nič hudega sluteč, so lepo mirno in složno živeli, ko se nenadoma prikrade v hišo smrtonosna bolezen in plane po ljubljeno materi Magdaleni Bračko. Zateče se po pomoč v bolnico v Maribor, odkoder pa je 15. marca prispela žalostna resnica: dobra Lena je umrla po osemdnevni trpljenju polni bolezn. Z rajno Magdaleno je legla v prerani grob dobra krščanska mati, vneta čitateljica »Slovenskega gospodarja« in sploh krščanskih listov. Draga Lena! Težko bomo pogrešali Vaš veseli obraz vsi, ki smo Vas poznali, posebno pa domači. Naj Vam bo mariborska zemljica lahka! Potratemu možu in otrokom naše sožalje!

Smartno ob Paki. Dne 15. marca je tukaj umri po kratki bolezni Perjurjev Tona, Anton Berzelak, doma in daleč v okolici znana oseba. Bil je izvrsten tesarski mojster, iznajdljiv v svoji stroki, škoda da ni v mladosti obiskoval strokovnih šol. Seveda takrat še niso bile iste tako urejene, kakor dandanes, takrat pred 74 leti. Nešteto hišnih krovov, gospodarskih poslopj, sušilnic za hmelj, jezov ob vodi itd. je delo njegovih rok ter njegovih pomočnikov. Ko se je naš lepi in visoki zvonik prekril s pločevino in novim notranjim ogrodjem, je on vse delo vodil in srečno dokončal. Bil je ves čas z delom obzaložen, ni mu bilo nikdar treba se ponujati. Razlog temu je bilo njegovo dobro in vestno delo, pa skromen zaslužek. Bivši tukajšnji duhov-

Odprta noč in dan so groba vrata.

Zgoranja Polskava. V soboto dne 13. marca je bil tukaj pogreb prerano umrle dobre matere Marije Koropec, žene uglednega posestnika v Bukovcu. Bila je stara komaj 43 let in zapuščala dvoje nedoraslih, a lepo vzgojenih otrok. Eden izmed teh, namreč sin Joško, je gojenec dijaškega semenišča v Mariboru in dober dijak na

klasični gimnaziji. Na sedmini rajne Marije Koropec se je nabralo 71 Din za dijaško semenišče, za kar bodi izrečena vsem darovalcem iskrena zahvala!

Sv. Benedikt v Slov. goricah. V torek 9. t. m. smo pokopali Janeza Ajleca, kmeta iz Iho-ve. V bolnici v Mariboru je bil operiran, pa

raj trikrat toliko, kakor je bilo izdano za kronanje kralja Jurija V. leta 1911. Letošnje svečanosti so preračunane na 524.000 funtov. Od te vsote upajo, da bodo odbili 70.000 funtov, ker toliko bodo dobili za vstopnice in prostore. Leta 1821 so potrošili Angleži za kronanje Jurija IV. 238 funtov. Leta 1831 je stalo kronanje Viljema IV. 42.298 funtov. Stroški za kronanje kraljice Viktorije so znašali 69.421 funtov. Kronanje Edvarda VII. 1902 je prišlo na 193.000 funtov, kralja Jurija V. v letu 1911 pa na 185 tisoč funtov.

Procesija strahote.

Ker številka prometnih nesreč neprestano raste, se je oprijela

»Dobrota ni dobrota, če sprejmemo plačilo zanjo.«

»Dobroto naj ti z dobroto povrnem. Reci, kaj hočeš!«

»Na miru me pusti, nič drugega ne!«

»To tako ali tako! Reci še kaj drugega, kaj posebnega!«

»Ne, nič mi ni treba.«

»Hudirja, ali sem ti preboren, da od mene nočeš ničesar, kar bi te veselilo? Ali si tako prevzetna?« se je hudoval.

Tedaj se ji je zabliskalo v očeh. Malo je preudarila, potem pa je uprla oči v njegove in rekla: »Če že na vsak način hočeš, pa naj bo po tvoji volji! Ali to, kar terjam, ni kar tako.«

»Več, ko terjaš, ljubše mi je,« je zatrdil.

»Ne boš mi hotel izpolniti.«

»Vse, kar morem! Vse, kar morem! Besedo ti dam.«

»Obljubiti je lahko — toda držati, to je druga reč.«

»Jaz, kar obljubim, tudi držim. To bi ti lahko vedela.«

»Dobro! Poslušaj! O Sinsvetih pridejo misijonarji v šmarje; bo ves teden misijon. Hočem, da se tega misijona udeležiš in da prideš k vsem pridigam.«

Zdrnil se je in zaškrtal z zobmi. Nekoliko je pomolčal, nato pa trmasto zagodrnjal:

»Kaj ti briga misijon! Ne maram črnuhov.«

»Besedo si mi dal,« ga je držala Veronika.

»Ali tako nisem mislil. Tebi, tebi, sem rekel, sem voljen karkoli storiti, ne pa farjem; tem nisem nič dolžen.«

»Jaz bi bila vesela, ko bi ti hotel k misijonu. In veselje,« si rekel, bi mi rad napravil.«

»Kaj imaš ti od tega, če grem tisti larifari poslušat? Zahtevaj kaj drugega, za sebe kaj!«

»Jaz si ti ne zahtevam nič več od tebe, ki nisi mož. Mož svojo besedo drži,« je menila zaničljivo in se je jela spravljati.

»Hudirja, počakaj! Tega ne dam, da bi ti mogla reči, da je grofov jagar svojo besedo kdaj snedel... Prišel bom na misijon in bom tebi na ljubo poslušal tvoje pridigarje. To bom storil — nič več — ne, več ti ne obljubim. Tega si nikar ne misli, da me bodo premotili in po svoje zvili, da bi rajal, kakor bi farji žvižgali, nak!«

»Zadovoljna sem, če prideš k pridigam.«

»To bom. Obljubil sem ti.«

»Če boš besedo držal, se ne boš kesal... Zdaj moram pa res iti, če ne, me pride ujec spet iskat. Lahko noč — Bog daj!«

»Lahko noč!« je odvrnil mrko.